

Bedste ofte er det Godes Fjende, ikke har villet søge noget nyt Moment bragt ind i Lovforslaget, hvorved dette Gennemførelse kunde beredes Banffeligheder, og det indskrænker sig derfor til paa Grundlag af foranstaaende Udvikling at henstille de fremdragne 5 Punkter til Indenrigsministerens og Thingets alvorlige Overveielse.

Idet Udvalget efter disse mere almindelige Betragtninger gaar over til den specielle Behandling og Dmtale af det foreliggende Lovforslag, skal det først udtale, at ligesom alle Talerne ved Forslagets første Behandling i Thinget samstemmende fremdroge deres Betænkkeligheder overfor det hidtidige, alene anvendte Præmieystem og særlig knyttede deres Forhaabninger til de i Forslaget antydede Foranstaltninger, der paa anden Maade sigte til at fremme Husdyravlen og Husdyrbruget, saaledes indtager Udvalget ganske det samme Standpunkt; thi ogsaa det erkjender, at der til ethvert Præmieystem altid vil og maa knytte sig Misligheder af forskjellig Art, og at heller ikke Dyrskuepræmieystemet kan være ganske fri for saadanne, men det maa dog hævde, at de langtfra i samme Udstrækning gjøre sig gjældende overfor vore Dyrskuer som overfor adskillige andre præmieuddelende Udstillinger.

Ved vore Dyrskuer virke nemlig saa mange Momenter sammen til at fjerne de værste Ulemper ved Systemet og til at bringe det gode Sider frem, at det i det Hele og Store kan siges at have gjort ikke ringe Gavn, og da der saaledes ikke har været Tvivl til at bryde med noget Gammelt og Tilvant, har Udvalget været enig om at bibeholde Dyrskuerne som et vigtigt Led i Foranstaltningerne til Husdyravlens Fremme, og Overveielserne ere derfor ogsaa mere gaaede i Retning af, hvorvidt det vilde være rigtigt at give dem en endnu yderligere Udvikling, og i bekræftende Fald da en hvor stor. Disse Overveielser have ført til, at da de af Staten til Raadighed stillede Midler betydelig forøges, burde ogsaa en

betydelig Del af Forøgelsen komme Dyrskuevæsenet til Gode, om man end paa den anden Side ingenlunde kunde anse det for rigtigt at give det en fuldt saa stor Udstrækning som i Lovforslaget paatænkt, idet man vedblivende maatte tillægge de samme Steds antydede „andre Foranstaltninger“ en saa stor Betydning, at der blev Midler tilbage til disse Sværfsættelse. Udvalget har derfor søgt at dele Sol og Vind lige imellem det Gamle og det Nye, idet det har forøget det hidtidige Statsstilbud til Præmier med ca. 70,000 Kr. og tillagt „andre Foranstaltninger“ et lignende Beløb. Andendelsen af dette sidste Beløb fandt man imidlertid maatte gives en bestemt Form end den i Lovforslaget i nogle saa Vinier blot antydede, og Udvalget har derfor i en ny Begyndelsesparagraf søgt at give disse sine Anskuelser Udtryk. I denne Paragraf findes Hovedresultatet af Udvalgets Arbejde nedlagt, den gjengiver kort og anskueligt hele Udvalgets Opfattelse af og Stilling til Sagen, og den danner ligesom Rammen til alle de følgende §§, der paa en formentlig naturlig Maade finde deres Plads indenfor den.

Foruden den ved denne nye Begyndelsesparagraf foreslaaede Hovedændring skulder Udvalget at gjøre Rede for en anden heller ikke uvæsentlig Ændring i Lovforslagets Bestemmelser, saa meget mere som denne ikke vil findes udtrykt i noget bestemt Ændringsforslag, men fremgaar som et indirekte Udslag af flere forskjellige og tilsyneladende om andre Materier handlende Ændringsforslag. Den her omhandlede Ændring gaar nemlig ud paa at opgive Lovforslagets Sondring af Hingste- og Dyrskuer, d. v. s. med Hensyn til Tid og Sted for deres Afholbelse. Udvalget lægger megen Vægt paa denne Ændring, der vil indskrænke det meget store Tal af Dyrskuer og dermed følgende Tidspilde og Udgift til bestednere Dimensioner, og det har ikke kunnet skjønne, at der var nogen Nødvendighed for at holde særskilte Hingsteskuer og særskilte